

Hongaren doen Jagthuis zinderen

Tijdens het pinksterweekeinde vond voor de vijfde keer een festival plaats in het Jagthuis in Nederhorst den Berg, dit jaar gewijd aan Hongaarse kamermuziek. Drie dagen met maar liefst zeven concerten en daarnaast aandacht voor de Hongaarse cultuur: een kleine expositie, een lezing, een videopresentatie over leven en werk van Béla Bartók en de heerlijkste Hongaarse gerechten. Alles was tot in de puntjes verzorgd.

Het zigeunerensemble Sintromarus verzorgde zaterdagmiddag het eerste concert. Zij speelden niet alleen authentieke Hongaarse volksmuziek maar ook Hongaarse dansen van Brahms, Leo Weiner en Vittorio Monti.

Het was een belevensom musici 'met zigeunerbloed' (zoals ze in het uitstekend verzorgde programmaboek werden omschreven) Brahms te horen spelen. De noten, ach, die zijn er allemaal wel. Daar draaien vio-

Concert: Jagthuisfestival. Programma: 'Van hakkebord en harp' met Ensemble Sintromarus en Ensemble Lumaka. Bijgewoond: zaterdagmiddag en -avond, Jagthuis, Nederhorst den Berg.

listen Blichta Hoopman-Mirando en Noa Eyl hun hand niet voor om. Maar die echt Hongaarse 'Schwung', dat aanstekelijke elan, die nuances in de ritmiek: zo hoor je het echt niet bij zuiver klassiek geschoolde musici. Het cimbaal (hakkebord) gaf een speciale kleur aan die klassieke werken. In de traditionele Hongaarse volksmuziek echter kon Dani Luca laten horen wat een ongekennde mogelijkheden dit instrument heeft. Wat een vuurwerk, wat een vakmanschap.

De lezing van cultuurfilosoof Albert van der Schoot vormde een rustpunt. Hij vertelde onder andere dat pas in het tweede decennium van de 20e eeuw het Hongaarse muzikale erf-

goed een rol ging spelen in de klassieke muziek aldaar. In het avondconcert van Ensemble Lumaka werd dit treffend geïllustreerd. De Serenade voor strijktrio (1903) van Dohnányi en ook het Intermezzo voor strijktrio (1905) van Kodály waren geheel in romantische stijl. Ensemble Lumaka speelde met overtuiging en vakmanschap en was goed op elkaar afgestemd. Het voltallige ensemble van fluit, harp, viool, altviool en cello was te horen in 'Marionettes' (1937) van László Lajtha, een opgewekt en energerend stuk waarin volksmuziekachtige thema's te horen waren. De actieve, virtuoze rol van de harp (Miriam Overlach) met veel glissandi en octaven was vergelijkbaar met die van het cimbaal 's middags.

Een dikke pluim voor het Jagthuis, dat met zoveel zorg en aandacht voor details opnieuw een compleet en interessant festival wist te organiseren.

JOSÉE ZUIVER